

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10972** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ИП [фирма], [населено място], депозирана от изпълнителните директори Л. Н. Б. и П. Н. К. против Решение от 28.09.2020 г., постановено по АН дело № 5265/2020 г. по описа на СРС, НО, 114-и състав, с което е потвърдено НП №Р-10-147/02.04.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. С последното на дружеството касатор на основание чл.290, ал.9, т.16 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПИ) е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл.20, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на ЕП и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти, а именно неоповестяване публично на информация чрез лицензиран ОМП за извършена сделка с референтен номер 419773, касаеща 29 500 броя акции от „Е. Б.“ АДСИЦ.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърди се, че СРС е постановил съдебното си решение при липса на мотиви, както и при бланкетно изложени такива. Касаторът излага аргументи, че въззивният съд не е взел предвид, нито е коментирал, аргументите, наведени в жалбата. В касационната жалба се

излагат доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, доколкото в същото е приложена неправилна правна квалификация на санкционната норма за извършеното нарушение. Искане се отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът, Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. Г., в представени писмени бележки и в съдебно заседание оспорва касационната жалба с искане ако бъде приета за основателна НП да бъде изменено в частта относно правната квалификация на санкционната норма, като се измени размерът на наложената имуществена санкция. Претендира присъждане на разноски за настоящото производство, както и произнасяне по подадената до СРС на 13.10.2020 г. молба за допълване на решението в частта за разноските, която не е разгледана от въззивния съд.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна, при което съдебното решение следва да бъде отменено и НП изменено, като се намали размера на наложената санкция.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №Р-10-147/02.04.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.290, ал.9, т.16 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПИ) на ИП [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл.20, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014. От събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за установено, че [фирма], в качеството си на инвестиционен посредник, на 26 юли 2019 г. е осъществил сделка с референтен номер 419773, касаеща 29 500 броя акции от „Е. Б.“ АДСИЦ, като видно от публичния регистър, поддържан от ЕОЦКП, както и при извършена проверка, е констатирано, че за въпросната сделка не е оповестена публично информация чрез лицензиран ОМП. Неизпълнението на това задължение представлява нарушение на разпоредбата на чл.20, параграф 1 от Регламент 600/2014.

СРС е приел, че както АУАН, така и НП са издадени при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Счел е, че наложеното наказание е справедливо и правилно е определен размерът му, като с него може да се постигнат целите, визирани в ЗАНН. При тези мотиви НП е потвърдено, като липсват мотиви относно правилното приложение на санкционната норма. С оглед изхода на спора следва да се приеме, че СРС е приел, че същата е правилна.

Решението е неправилно.

В съответствие със събраните по делото доказателства са изводите на районния съд,

че извършеното деяние е правилно квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл.20, параграф 1 от Регламент 600/2014.

СРС не е взел предвид обаче, че в случая за това нарушение неправилно е приложена санкционната норма на чл.290, ал.9, т.16 ЗПФИ. Последната е относима за нарушения по ал.1, т.16, а именно за нарушение на приложими изисквания на регламент на ЕС, доколкото друго не е предвидено в закона, като санкцията е от 5 000 до 1 000 000 лв. В конкретният случай обаче, правилната санкционна норма, която съответства на извършеното нарушение е тази на чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ, която препраща към ал.1, т.3 от същия закон. В последната изрично е предвидено, че който извърши или допусне извършването на нарушение на чл.20, параграф 1 от Регламент 600/2014 се наказва с глоба в размер от 1000 до 3 000 лв.

Следователно, на правилно квалифицираното нарушение не съответства приложената санкционна норма, като релевантна е тази по чл.290, ал.9, т.1 от ЗПФИ, определяща значително по-нисък размер на санкцията. При това положение Софийският районен съд не е съобразил нормите на чл.63, ал.1, пр.2 ЗАНН и чл.337, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, като не е изменил наказателното постановление, прилагайки съответния закон, а именно чл.290, ал.9, т.1 от ЗПФИ, приложим за същото нарушение, за което е съставен АУАН. При доказано нарушение неправилно приложената от АНО санкция подлежи на изменение, ако подлежащата на прилагане съответна санкция предвижда налагане на същото или по-леко наказание при промяна на правната квалификация, какъвто е и процесният случай. Несъответствието на правната квалификация при хипотезата на чл.337, ал.1, т.2 НПК води до изменение, а не до отмяна на наказателното постановление. В този смисъл правомощията на касационната, респ. въззивната инстанция са коментирани в ТР №3 от 10.05.2011 г. на ВАС по тълк. дело №7/2010 г. На практика, не е налице преквалификация на нарушението, а се прилага закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. по-благоприятния закон за правилно квалифицираното нарушение.

С оглед на горното настоящата инстанция намира, че следва да отмени обжалваното решение на СРС и вместо него да постанови друго, с което да измени Наказателно постановление №Р-10-147/12.04.2020 г., издадено от Зам.-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Следва да се измени основанието за налагане на имуществената санкция от чл.290, ал.9, т.16 ЗПФИ в чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ. Съобразно тази корекция следва да се измени и размера на наложената имуществена санкция от 5 000 на 1 000 лв., защото в случая минималната санкция за това нарушение е именно 1 000 лв. Липсват твърдения и доказателства за наличие на основание за прилагане на санкцията в по-високия размер. Задължение на наказващия орган е за целите на определяне на административното наказание, респективно имуществената санкция, съгласно чл.27 от ЗАНН да установи и обоснове наличието на конкретното отегчаващо обстоятелство, каквото в случая не е посочено.

При този изход на спора на ответника не се дължат разноски. От касатора няма предявена претенция по този въпрос.

По отношение на депозираната от КФН до СРС на 13.10.2020 г. молба за допълване на решението в частта му за разноските, настоящият съдебен състав счита, че същата е следвало да бъде разгледана от въззивния съд по реда на чл.248 ГПК и след произнасяне на съда по нея делото е следвало да бъде изпратено на касационната инстанция. Доколкото обаче с настоящият съдебен акт се отменя изцяло решението

му, на СРС не следва да бъде разпоредено произнасяне по същата, тъй като не е налице акт, който би могъл да бъде допълнен.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 28.09.2020 г., постановено по АН дело №5265/2020 г. по описа на СРС, НО, 114 състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №Р-10-147/ 02.04.2020 г., издадено от Зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.290, ал.9, т.16 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) на [фирма] [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл.20, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014, като за установеното нарушение на чл.20, параграф 1 от Регламент 600/2014, на основание чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ налага на [фирма] [населено място] имуществена санкция в размер на 1 000 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.